

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาการรับรู้ของครูปกครองไทยมุสลิมในการส่งเสริมวินัยแห่งตนของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดภูเก็ต

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการรับรู้ของครูปกครองไทยมุสลิมในการส่งเสริมวินัยแห่งตนของนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ ครูปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง จำนวน 88 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบวัดความมีวินัยแห่งตน

2.2 แบบสัมภาษณ์ครูปกครองเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริมวินัย

แห่งตน

2.3 แบบสัมภาษณ์ครูปกครองในการส่งเสริมวินัยแห่งตน แบ่งเป็น 2 ตอน

ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นสถานภาพของครูปกครอง

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการส่งเสริมวินัยแห่งตนของนักเรียน ด้าน

ความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ผู้วิจัยนำแบบวัดความมีวินัยแห่งตน ไปทำการวัดความมีวินัยแห่งตน ในนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามจำนวนโรงเรียนที่สุ่มไว้ ได้นักเรียนที่มีวินัยอยู่ใน ระดับสูงจำนวน 97 คน

3.2 นำแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริม วินัยแห่งตนไปสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูงจำนวน 9 คน

3.3 นำแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองในการส่งเสริมวินัยแห่งตนไปสัมภาษณ์ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง จำนวน 88 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังต่อไปนี้

แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองในการส่งเสริมวินัยแห่งตนของนักเรียน

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ปกครอง รวบรวมความถี่แล้วหาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลการส่งเสริมวินัยแห่งตนของนักเรียนคำนวณค่าเฉลี่ย (Mean) ความ รุ้สึกผิดชอบ และความรับผิดชอบ นำมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard Deviation) และแปลความหมาย

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยที่ได้จากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

ก. สถานภาพ

ผู้ปกครองเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ผู้ปกครอง ร้อยละ 57.96 มี อายุระหว่าง 36-40 ปี ผู้ปกครอง ร้อยละ 51.14 ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม มีเพียง ร้อยละ 1.13 เท่านั้น ที่ประกอบอาชีพรับราชการ ผู้ปกครอง ร้อยละ 77.27 มีวุฒิ การศึกษาสายสามัญ ชั้น ป.2 - ป.4 และร้อยละ 4.55 เป็นผู้ปกครองที่ไม่ได้รับการ- ศึกษา ผู้ปกครอง ร้อยละ 95.45 ศึกษาศาสนาจากครูในหมู่บ้าน นอกนั้น ร้อยละ 4.55 ศึกษาศาสนาจากโรงเรียน สอนศาสนา และไม่มีผู้ปกครองคนใดที่ไม่ได้รับ

การศึกษาสายศาสนา ผู้ปกครอง ร้อยละ 67.05 เกี่ยวข้องกับนักเรียนเป็นมารดา ผู้ปกครอง ร้อยละ 53.41 มีบุตรจำนวน 4-6 คน บุตรของผู้ปกครองที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ร้อยละ 62.50 เป็นเพศหญิง และผู้ปกครอง ร้อยละ 55.68 มีรายได้โดยเฉลี่ยต่อเดือนมากกว่า 1,000-3,000 บาท

ข. วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียนในค่านิยมความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ

ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูงได้ส่งเสริมวินัยแห่งตนค่านิยมความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยใช้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน 4 วิธี คือ การสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเด็ก การแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก การกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็ก และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครอง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาวิธีการส่งเสริมแห่งตนในค่านิยมความซื่อสัตย์ และความรู้สึกผิดชอบ พบว่า ผู้ปกครองใช้วิธีการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก ส่วนวิธีอื่น ๆ ผู้ปกครองส่งเสริมในระดับปานกลาง สำหรับวิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนในค่านิยมความรับผิดชอบนั้น ผู้ปกครองใช้วิธีการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเด็ก แสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับมาก ส่วนวิธีอื่นผู้ปกครองส่งเสริมอยู่ในระดับปานกลาง

ค. วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียนในค่านิยมความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเด็ก การแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก การกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็ก และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครอง

1. วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียนในค่านิยมความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเด็ก

1.1 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน ในค่านิยมความซื่อสัตย์ โดยการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเด็ก

วิธีการที่ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใซ้อยู่ในระดับมาก คือ ตักเตือนและคากโทษเมื่อพบว่า เด็กหยิบสิ่งของเครื่องใช้ของผู้อื่นไป โดยไม่ได้ขออนุญาตสูง ใซ้อยู่ ทำนิตีเตียน หรือลงโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อพบว่า เด็กฝ่าฝืนคำตักเตือน (เกี่ยวกับการหยิบสิ่งของเครื่องใช้ของผู้อื่น) ตักเตือนและคากโทษเมื่อพบว่า เด็กพูดโกหก อบรมสั่งสอนให้พูดความจริง โดยยกหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม และแบบอย่างของ นมิมุฮัมหมัด มาอธิบายให้ฟัง ตักเตือนและคากโทษเมื่อพบว่า เด็กพูดโกหก ทำนิตีเตียน หรือลงโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อพบว่า เด็กฝ่าฝืนคำตักเตือน (เกี่ยวกับการพูดความจริง) ตักเตือนและคากโทษเมื่อพบว่า เด็กเอาเปรียบและคกโกงเพื่อน และทำนิตีเตียนหรือลงโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อพบว่า เด็กฝ่าฝืนคำตักเตือน (เกี่ยวกับการมีความจริงใจต่อผู้อื่น) ส่วนวิธีอื่น ๆ นั้น ผู้ปกครองใซ้อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองใซ้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน ในด้านความซื่อสัตย์โดยการสร้างสัมพันธ์สภาพที่ดีกับเด็กอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียนในด้านความรู้สึกนึกชอบ โดยการสร้างสัมพันธ์สภาพที่ดีกับเด็ก

วิธีการที่ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใซ้อยู่ในระดับมาก คือ ชี้แจงให้เห็นผลดีของการแสดงกิริยามารยาทที่เหมาะสม และผลเสียของการแสดงกิริยามารยาทที่ไม่เหมาะสม ตักเตือนและคากโทษเมื่อพบว่า เด็กแสดงกิริยามารยาทที่ไม่เหมาะสม ทำนิตีเตียนหรือลงโทษโดยบอกเหตุผล พบว่า เด็กฝ่าฝืนคำตักเตือน (เกี่ยวกับการแสดงกิริยามารยาทที่เหมาะสม) ตักเตือนและคากโทษเมื่อพบว่า เด็กทำในสิ่งที่ก่อให้เกิดโทษแก่ตนเองและผู้อื่น ทำนิตีเตียนหรือลงโทษ โดยบอกเหตุผลเมื่อ พบว่า เด็กฝ่าฝืนคำตักเตือน (เกี่ยวกับการกระทำที่ให้คุณและให้โทษต่อตนเองและผู้อื่น) อบรมสั่งสอนให้รู้จักสำนึกในความผิดที่กระทำ (การลักทรัพย์) โดยยกหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม และแบบอย่างของ นมิมุฮัมหมัด มาอธิบายให้ฟัง ตักเตือนและคากโทษเมื่อ พบว่า เด็กทำผิดแล้วไม่สำนึกในความผิดที่กระทำ และทำนิตีเตียนหรือลงโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อ พบว่า เด็กฝ่าฝืนคำตักเตือน (เกี่ยวกับการสำนึกในความผิดที่กระทำ) ส่วนวิธีอื่น ๆ ผู้ปกครองใซ้อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครอง

ใช้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน ในด้านความรู้สึกรับผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี กับเด็กอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน ในด้านความรู้สึกรับผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเด็ก

วิธีการที่ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้อยู่ในระดับมาก คือ ชี้แจงให้เห็นผลดีของการรักษาสุขภาพและผลเสียในการไม่เอาใจใส่ในสุขภาพของตน อบรมสั่งสอนให้รู้จักรักษาความสะอาดของร่างกายโดยยกหลักคำสอนของศาสนาอิสลามและแบบอย่างของท่านนบีมุฮัมมัดมาอธิบายให้ฟัง (ความสะอาดเป็นส่วนหนึ่งของศรัทธา) ตักเตือนและคาดโทษเมื่อพบว่า เด็กไม่ซักเสื้อผ้า สระผม อาบน้ำ แปรงฟัน ทำหน้าที่เขียนหรือลงโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อพบว่า เด็กฝ่าฝืนคำสั่งตักเตือน (เกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย) แนะนำวิธีรักษาสุขภาพเมื่อเจ็บป่วย ชี้แจงให้เห็นผลดีของการตั้งใจเรียนและผลเสียของการไม่เอาใจใส่ในการเรียน ตักเตือนและคาดโทษเมื่อพบว่า เด็กขาดเรียนโดยไม่มีเหตุผลหรือไม่ทำการบ้าน ทำหน้าที่เขียน หรือลงโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อพบว่า เด็กฝ่าฝืนคำสั่งตักเตือน (เกี่ยวกับการเรียน) ให้คำแนะนำเมื่อพบว่า เด็กประสบปัญหาในการเรียน ชี้แจงเหตุผลให้รู้จักทำงานช่วยเหลือแม่และภรรยาของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ตักเตือนและคาดโทษเมื่อพบว่า เด็กไม่ทำงานที่ได้รับมอบหมาย ทำหน้าที่เขียนหรือลงโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อพบว่า เด็กฝ่าฝืนคำสั่งตักเตือน (เกี่ยวกับการทำงานช่วยเหลือครอบครัว) มอบหมายให้ทำงานบ้าน ตักเตือนและคาดโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อพบว่า เด็กไม่ทำตามกฎระเบียบของสังคม และทำหน้าที่เขียนหรือลงโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อพบว่า เด็กฝ่าฝืนคำสั่งตักเตือน (เกี่ยวกับการทำตามกฎ ระเบียบของสังคม) ส่วนวิธีอื่น ๆ ผู้ปกครองใช้อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยรวมจะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองใช้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน ในด้านความรู้สึกรับผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเด็กอยู่ในระดับมาก

พอจะสรุปได้ว่า วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียนในด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกรับผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเด็กอยู่ในระดับมาก คือ ตักเตือนและคาดโทษเมื่อเด็กทำไม่ถูกต้อง

กำหนดิเทียบหรือลงโทษ โดยขอกเหตุผลเมื่อเกิดฝ่าฝืนค่าหักเหือน ซึ่งแจ้งเหตุผล ให้
 กำหนดนำ อบรมสั่งสอนโดยยกหลักคำสอนของศาสนาอิสลามและแบบอย่างของ นบีมุฮัมหมัด
 ส่วนวิธีอื่น ๆ ผู้ปกครองให้อยู่ในระดับปานกลาง

2. วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน
 ในด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยการแสดงตนเป็นแบบอย่าง
 ที่ดีแก่เด็ก

2.1 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน
 ในด้านความซื่อสัตย์ โดยการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก

วิธีการที่ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ใน
 ระดับสูงให้อยู่ในระดับมาก คือ บอกกล่าวเจ้าของก่อน (หยิบสิ่งของเครื่องใช้ของผู้อื่น)
 และส่งคืนตามกำหนดเมื่อหยิบสิ่งของเครื่องใช้ของผู้อื่นติดมือมาโดยไม่ตั้งใจ จะนำ
 ไปคืนเจ้าของ ทุกความจริงกับเด็กและผู้อื่น เมื่อทุกคนหรือหยอกล้อกับเด็กหรือผู้อื่นจะ
 บอกให้ทราบว่า ทุกคน โดยไม่ปล่อยให้เหตุการณ์ผ่านไป ไม่ทุกคนหรือหยอกล้อ
 ในเรื่องที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือตกใจแก่ผู้อื่น ไม่เอาเปรียบคดโกงผู้อื่น และ
 แสดงความยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี ส่วนการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กวิธีอื่น ๆ นั้น
 ผู้ปกครองให้อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยรวม จะเห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้ว
 ผู้ปกครองใช้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน ในด้านความซื่อสัตย์ โดยการแสดงตนเป็น
 แบบอย่างที่ดีแก่เด็กอยู่ในระดับมาก

2.2 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิม ส่งเสริมแก่นักเรียน
 ในด้านความรู้สึกผิดชอบ โดยการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก

ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง
 ใช้วิธีการทุกวิธีอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาโดยรวมจะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว
 ผู้ปกครองใช้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน ในการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กอยู่ใน
 ระดับมาก

2.3 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน
 ในด้านความรับผิดชอบ โดยการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก

วิธีการที่ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใ้ช้อยู่ในระดับมาก คือ การแสดงตนเป็นแบบอย่างให้เด็กเห็นเกี่ยวกับการรักษาสุขภาพอนามัย และการทำตามกฎระเบียบ ของสังคมทุกข้อรวมทั้งค่าน้ำ ฆ่าฟัน และขนมขบเคี้ยวของเครื่องใช้ และวิธีการที่ใ้ช้อยู่ในระดับน้อย คือ อ่านหนังสืออื่น ๆ ที่ให้ความรู้และความบันเทิง เช่น นิตยสาร วารสารต่าง ๆ ส่วนวิธีอื่น ๆ ผู้ปกครองใ้ช้อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ปกครองส่งเสริมวินัยแห่งตนในค่านความรับผิดชอบ โดยการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กอยู่ในระดับปานกลาง

พอจะสรุปได้ว่า วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียนในค่านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กอยู่ในระดับมาก คือ การแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กเห็นในค่านความซื่อสัตย์ โดยการพูดความจริงกับผู้อื่น ค่านความรู้สึกผิดชอบโดยการแสดงกิริยามารยาทที่เหมาะสม การกระทำที่ให้คุณให้โทษและการสำนึกในความผิดที่กระทำ ค่านความรับผิดชอบโดยการรักษาสุขภาพอนามัย และการทำตามกฎระเบียบของสังคม และมีผู้ปกครองส่วนน้อยใ้ช้วิธีการแสดงตนเป็นแบบอย่างให้เด็กเห็นในค่านความรับผิดชอบ โดยการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการอ่านหนังสืออื่น ๆ ที่ให้ความรู้และความบันเทิง เช่น นิตยสาร วารสารต่าง ๆ

3. วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียนในค่านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยการกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็ก

3.1 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน ในค่านความซื่อสัตย์ โดยการกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็ก

ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใ้ช้วิธีการทุกวิธีอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมจะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ปกครองใ้ช้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน ในการกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็ก อยู่ในระดับปานกลาง

3.2 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งคนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน ในด้านความรู้สึกนึกชอบ โดยการกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็ก

ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้วิธีการทุกวิธีอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยรวมจะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ปกครองส่งเสริมวินัยแห่งตน ในด้านความรู้สึกนึกชอบ โดยการกระตุ้นและเสริมกำลังใจอยู่ในระดับปานกลาง

3.3 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งคนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน ในด้านความรับผิดชอบ โดยการกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็ก

วิธีการที่ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้อยู่ในระดับมาก คือ การแสดงความพอใจโดยแสดงทางสีหน้า เช่น ยิ้ม พยักหน้า เมื่อเด็กช่วยงานบ้านที่ได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อย ส่วนวิธีอื่น ๆ ผู้ปกครอง ใช้อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาโดยรวม จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ปกครองใช้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนด้านความรับผิดชอบ โดยการกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็กอยู่ในระดับปานกลาง

พอจะสรุปได้ว่า วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งคนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน ในด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกนึกชอบและความรับผิดชอบ โดยการกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็กอยู่ในระดับมาก คือ การแสดงความพอใจโดยแสดงออกทางสีหน้า เช่น ยิ้ม พยักหน้า เมื่อเด็กช่วยงานบ้านที่ได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อย ส่วนวิธีอื่น ๆ ผู้ปกครองใช้อยู่ในระดับปานกลาง

4. วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งคนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน ในด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกนึกชอบและความรับผิดชอบ โดยการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครอง

4.1 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งคนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน ในด้านความซื่อสัตย์ โดยการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้วิธีการทุกวิธีอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาโดยรวม จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว

ผู้ปกครองส่งเสริมวินัยแห่งตน ในด้านความซื่อสัตย์ โดยการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่าง
สม่ำเสมอของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

4.2 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน
ในด้านความรู้สึกผิดชอบ โดยการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้วิธีการทุกวิธีอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาโดยรวมจะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว
ผู้ปกครองส่งเสริมวินัยแห่งตน ในด้านความรู้สึกผิดชอบ โดยการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์
อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

4.3 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน
ในด้านความรับผิดชอบ โดยการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้วิธีการทุกวิธีอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาโดยรวม จะเห็นว่า โดยเฉลี่ยแล้ว
ผู้ปกครองส่งเสริมวินัยแห่งตน ในด้านความรับผิดชอบ โดยการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่าง
สม่ำเสมอของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

พอจะสรุปได้ว่า วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน
ในด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยการปฏิบัติตามกฎ
เกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก คือ การเอาใจใส่ดูแลให้เด็ก
มีความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ ทำตามข้อตกลงที่ได้ตกลงไว้กับเด็ก
เช่น ลงโทษ เมื่อทำผิดข้อตกลง หรือให้รางวัลเมื่อเด็กทำได้ตามข้อตกลงในเรื่องความ
ซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ และพ่อแม่หรือผู้ปกครองทุกคนมีค่านว
เดียวกันในการทำตามข้อตกลงที่ได้ตกลงไว้กับเด็กในเรื่องความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบ
และความรับผิดชอบ

อภิปรายผลการวิจัย

1. วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน
ในค่านิยมเชิดชูเกียรติ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัย
แห่งตนอยู่ในระดับสูง ได้ส่งเสริมวินัยแห่งตนในค่านิยมเชิดชูเกียรติ ความรู้สึกผิดชอบและ
ความรับผิดชอบ โดยใช้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน 4 วิธี คือ การสร้างสัมพันธภาพที่ดี
กับเด็ก การแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก การกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็ก และ
การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครอง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
แสดงให้เห็นว่า ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ได้ส่งเสริม
วินัยแห่งตนอยู่ในเกณฑ์ที่พอสมควร และเมื่อพิจารณาวิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนในแต่ละ
ด้าน พบว่า วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนในค่านิยมเชิดชูเกียรติ และความรู้สึกผิดชอบนั้น
ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้วิธีการแสดงตนเป็น
แบบอย่างที่ดีแก่เด็ก และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก
ส่วนวิธีอื่น ๆ ผู้ปกครองใช้อยู่ในระดับปานกลาง สำหรับวิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนใน
ค่านิยมรับผิดชอบนั้น ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง
ใช้วิธีการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก และแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก และการ
ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก ส่วนวิธีอื่นผู้ปกครองใช้
อยู่ในระดับปานกลาง

สาเหตุที่ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง
ใช้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนในค่านิยมเชิดชูเกียรติ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ
โดยการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองของ
นักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ต้องดำเนินวิถีชีวิตโดยยึดมั่นและปฏิบัติตาม
ทามหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม ซึ่ง มุณีเราะฮฺ บินตุ อับดุลเราะฮฺฟูร (2525 : 89)
กล่าวว่า "อิสลามส่งเสริมให้มีการควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบแห่งความดี ชมใจจาก
กิเลสฝ่ายต่ำ ชมใจจากความโกรธ" สิ่งซึ่งเห็นได้ชัดว่า ชาวไทยมุสลิมมีวินัยแห่งตน
คือ การละหมาดการถือศีลอดตามบัญญัติของศาสนา มุณีเราะฮฺ บินตุ อับดุลเราะฮฺฟูร

(2525 : 44) กล่าวว่า "ชายไทยมุสลิมจะต้องควบคุมตนเองหรือมีวินัยแห่งตน จึงจะสามารถปฏิบัติศาสนกิจทั้งสองนี้ได้" นอกจากนี้การละหมาดและการถือศีลอดก็ยังเป็นการฝึกความอดทน ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบและระเบียบวินัย ดังนั้นการที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมทำละหมาด และถือศีลอดนี้ถือเป็นการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก เพื่อเป็นการส่งเสริมให้บุตรหลานสามารถบังคับควบคุมจิตใจ และพฤติกรรมตนเองได้ด้วยการละหมาดและฝึกถือศีลอดตามแบบอย่างบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ด้วยเหตุที่ผู้ปกครองได้แสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็กอยู่ในระดับมาก จึงทำให้เด็กเป็นผู้มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ลัคคาวัลย์ พรศรีสมุทร และ วิลาสลักษณ์ ชำวัลลี (2524 : 146) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับครอบครัวกับการอนุรักษวัฒนธรรมทางจิตใจของไทย พบว่า นักเรียนที่บิดา มารดา และผู้ใหญ่ในบ้านให้การสั่งสอนและทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีให้เห็นมากนัก มีวัฒนธรรมทางใจมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสั่งสอน และทำตัวเป็นแบบอย่างน้อย นอกจากนี้ ดวงเคื่อน หันทุมนาวิ (2527 : 66) กล่าวว่า "อิทธิพลของผู้เลี้ยงดูเด็กที่มีต่อเด็กในฐานะเป็นตัวอย่างให้เด็กเลียนแบบนั้น เป็นปัจจัยสำคัญในการฝึกอบรมให้เด็กมีความสามารถในการบังคับตน" และเปรมจิตร ใจเพชร (2526 : 21) ได้กล่าวไว้ว่า กลุ่มครอบครัวถือว่า บิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เป็นผู้ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด จะต้องสร้างวินัยแห่งตนให้แก่เด็ก เด็กจะรับเอาตัวอย่างของความประพฤติ การพูด ลักษณะนิสัยใจคามาจากครอบครัว สิ่งที่ผู้ใหญ่ควรตระหนักอย่างยิ่ง คือ การประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีงามแก่บุตรหลาน โดยผู้ใหญ่จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดีในเรื่องระเบียบวินัย การควบคุมจิตใจและพฤติกรรมต่าง ๆ เนื่องจากเด็กมีธรรมชาติเลียนแบบผู้ใหญ่ตั้งแต่เด็ก บิดามารดาเป็นบุคคลที่เด็กรักและศรัทธา เด็กจึงเลียนแบบอย่างของบิดามารดา ดังนั้นบิดามารดาที่มีวินัยแห่งตนจะทำให้เด็กมีวินัยแห่งตนด้วย เพราะเด็กได้รับอิทธิพลจากตัวแบบ

การที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมวินัยแห่งตน โดยปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับมาก อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองไทยมุสลิมต้องปฏิบัติตามทามกฎเกณฑ์ของศาสนาอิสลามอย่างเคร่งครัดและสม่ำเสมอ เสาवनีย์ จิศักดิ์หมวก (2524 : 103) กล่าวว่า "การทำละหมาดและการถือศีลอดนี้จะต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ

ที่ท่านมีใ้ปฏิบัติไว้เป็นแบบอย่าง" มุสลิมทุกคนจึงต้องทำตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในรูปแบบของสังคมอิสลามทุกประการ และต้องอบรมสั่งสอน ดูแลเอาใจใส่บุตรหลานให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ด้วย ผู้ปกครองทุกคนปรารถนาให้บุตรหลานเป็นคนดี อยู่ในศีลธรรมและมีจริยธรรมสูง ผู้ปกครองจึงต้องวางกฎเกณฑ์หรือข้อตกลงกับบุตรหลานของตน เพื่อให้เป็นไปตามแนวทางที่เห็นว่าดี เมื่อผู้ปกครองวางกฎเกณฑ์หรือข้อตกลงใด ๆ กับบุตรหลานก็ต้องมีการติดตามผล ไม่เช่นนั้นกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่วางไว้ก็ไม่มี ความหมาย การติดตามผลนั้นจะต้องเป็นไปอย่างสม่ำเสมอหรือคงเส้นคงวาไม่เปลี่ยนแปลงไปตามอารมณ์ หากผู้ปกครองไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่วางไว้อย่างสม่ำเสมอ จะทำให้เกิดเกิดความสับสน สับสนและไม่แน่ใจในกฎเกณฑ์หรือข้อตกลงของผู้ปกครอง เด็กจะปฏิบัติตนไม่ถูกต้อง ในทางตรงกันข้ามหากผู้ปกครองวางกฎเกณฑ์หรือข้อตกลงใด ๆ กับเด็กไว้แล้ว ผู้ปกครองปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้เด็กปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามแนวทางที่ผู้ปกครองต้องการ ในการส่งเสริมวินัยแห่งตนนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปกครองต้องเอาใจใส่และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ตกลงกับเด็กไว้อย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ที่จะฝึกและบังคับตนเองให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์หรือข้อตกลงที่ผู้ปกครองวางไว้ได้ ผลการวิจัย พบว่า ผู้ปกครองไทยมุสลิมปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมออยู่ในระดับมาก จึงทำให้นักเรียนมีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กฤตยา กฤษฏาวิจิตร (2514 : 142) ที่กล่าวว่า บิดามารดาที่วางมาตรฐานทั้งการเรียน การทำงานและการประพฤติตนแก่บุตรสูง บุตรไม่ถูกละเลยให้ทำอะไรตามสบายใจหรือทำตามใจตัวเอง ทำให้บุตรสามารถบังคับตนเอง และสามารถควบคุมอารมณ์สูง ดังนั้นบุตรหญิงที่ได้รับการฝึกความรับผิดชอบจะมีความสามารถในการควบคุมอารมณ์สูง เพื่อให้ตนอยู่ในมาตรฐานของความดี กวงเคือน หันทุมนาวิณ และเพ็ญแข ประจันต์จันติก (2520 : 28) ศึกษาพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและมีการควบคุมคู่กันไป จะทำให้พัฒนาการทางจริยธรรมสูง ชอบสังคม มีความคิดสร้างสรรค์ มีลักษณะรับผิดชอบสูง และมีวินัยแห่งตน และยาใจ จุลพงษ์ (2524 : 62) ศึกษาประเภทของการอบรมเลี้ยงดู พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและเข้มงวดกวดขันจะมีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขัน แม้จะเป็นการบังคับควบคุมแต่ก็เป็น การควบคุมเพื่อให้เด็กประพฤติดี และการที่ให้เด็กปฏิบัติตาม

คำสั่งสอนของบิดามารดา เพราะบิดามารดาทุกคนพยายามที่จะให้ลูกของตนปฏิบัติไปในทางที่ถูกต้องดีงาม แต่ผลการศึกษานี้ตรงกันข้ามกับการศึกษาของ ปราณีต สุขอุทม (2514 : 115) ศึกษาพบว่า "เด็กวัยรุ่นไทยที่บิดามารดาเข้มงวดมาก มักจะควบคุมตนเองไม่ได้ เครียดและไม่ค่อยเกรงใจผู้อื่น" จากผลการศึกษาซึ่งมีผลตรงกันข้ามกันนี้อาจจะเป็นเพราะ เมื่อเด็กยังเล็กบิดามารดาจะควบคุมลักษณะนิสัยและการกระทำของเด็ก เพื่อให้เด็กประพฤติตนถูกต้องดีงาม ซึ่งจะช่วยในการเรียนรู้และส่งเสริมให้เด็กมีวินัยแห่งตนและจริยธรรมต่าง ๆ สูง แต่เมื่อเด็กโตขึ้นอยู่ในวัยรุ่น เด็กต้องการความเป็นอิสระมากกว่าการควบคุมให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ เวียสเฟลด์ (Weisfeld 1974 : 1930-) ศึกษาแบบการศึกษทางวินัยของเด็ก พบว่า บิดามารดา มีแนวโน้มในการควบคุมระเบียบวินัยของเด็กลดลง เมื่อเด็กอายุมากขึ้น แสดงว่าบิดามารดาให้อิสระแก่เด็กมากขึ้นเมื่อเด็กโตขึ้น ดังนั้นการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของผู้ปกครองจึงจำเป็นสำหรับการส่งเสริมวินัยแห่งตน การวางแผนกฎเกณฑ์หรือข้อตกลงใด ๆ ให้เด็กปฏิบัตินั้น ผู้ปกครองจะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์นั้น ๆ ด้วย ซึ่งต้องอาศัยการติดตามดูแลเอาใจใส่ และควบคุมความประพฤติของเด็ก จรรยา สุวรรณทัต (2523 : 52-57) กล่าวว่า การขาดความลงเล่นคงวาในการอบรมเด็กจะทำให้เกิดความคลอนแคลนในสัมพันธภาพระหว่างบิดามารดากับบุตร และเด็กกับพี่น้อง

สำหรับวิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน โดยการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเด็ก ซึ่งพบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ส่งเสริมวินัยแห่งตน ในด้านความซื่อสัตย์ และความรู้สึกผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเด็กอยู่ในระดับปานกลาง และส่งเสริมวินัยแห่งตนในด้านความรับผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับเด็กอยู่ในระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากเด็กถูกคาดหวังจากผู้ปกครองว่าเมื่อโตขึ้นเด็กจะต้องมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบในการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเอง ซึ่งได้แก่ ตื่นนอนตอนเช้า จัดเก็บที่นอน อาบน้ำ แปรงฟัน สระผม ตัดเล็บ รับประทานอาหาร เรียนหนังสือ ช่วยทำงานบ้าน ฯลฯ หน้าที่เหล่านี้ผู้ปกครองต้องการจะให้เด็กปฏิบัติได้เองจนคิดเป็นนิสัย โดยที่ผู้ปกครองไม่ต้องตักเตือน โดยเฉพาะความรับผิดชอบในการรักษาความสะอาดของร่างกาย การเรียน การช่วยทำงานบ้าน และการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ซึ่งเด็กต้องทำเป็นประจำทุกวัน ผู้ปกครองจึงต้องสร้าง

สัมพันธ์ภาพที่ติดกับเด็ก โดยใช้วิธีต่าง ๆ เช่น การชี้แจงเหตุผล การอบรมสั่งสอน โดย
 บทหลักศาสนาและแบบอย่างของบิดา การตักเตือนและคาดโทษ การทำนิตีเทียนหรือ
 ลงโทษ โดยการบอกเหตุผล ให้คำแนะนำ เพื่อให้เด็กยอมรับและทำตามในสิ่งเหล่านี้
 และด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้
 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน ในด้านความรับผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธ์ที่ติดกับเด็ก
 อยู่ในระดับมาก แต่อย่างไรก็ตามผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ใน
 ระดับสูงได้ ใช้วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน โดยการสร้างสัมพันธ์ที่ติดกับเด็กพอสมควร
 ซึ่ง สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2514 : 18) กล่าวว่า การสร้างสายสัมพันธ์ที่ดีใน
 ครอบครัว บิดามารคาคต้องเป็นผู้มีเหตุผล ไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ กวางเกื้อน
 พันธุมนาวิ (2527 : 69) กล่าวถึงการปลูกฝังวินัยแห่งตนให้เด็กสามารถควบคุม
 ตนเองได้นั้น ต้องอาศัยความชอบพอ และความสัมพันธ์ที่เป็นแบบประชาธิปไตย กล่าวคือ
 รักและใกล้ชิดให้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ จะเห็นได้ว่าการสร้างสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง
 ผู้ปกครองกับเด็กเป็นบันไดขั้นแรกของการให้จริยธรรมที่ถูกต้อง ผู้ปกครองเป็นผู้ที่เด็ก
 รัก ไว้วางใจ เลื่อมใสและศรัทธา เด็กพร้อมที่จะปฏิบัติตามในสิ่งซึ่งผู้ปกครองต้องการ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครองที่ใคร่สร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกันในครอบครัว มีสเสน
 (Mussen 1969 : 513-514) ได้ศึกษาพบว่า บิดามารดาที่ควบคุมให้เด็กปฏิบัติ
 ตามระเบียบวินัยจะต้อชี้แจงให้เหตุผลเมื่อเด็กทำผิด ซึ่งจะช่วยให้เด็กเข้าใจและ
 รับฟัง การส่งเสริมวินัยแห่งตนจึงต้ออาศัยสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก
 เป็นพื้นฐาน

ส่วนสาเหตุที่ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง
 ส่งเสริมวินัยแห่งตนโดยกระตุ้นและเสริมกำลังใจอยู่ในระดับปานกลาง จากการสัมภาษณ์
 ทำให้ทราบว่า ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ส่วนมากมี
 ความเข้าใจว่าการกระตุ้นและเสริมกำลังใจให้แก่เด็ก ด้วยการชมเชย ใ้รางวัล
 หรือแสดงออกทางสีหน้าให้เด็กเห็นเมื่อเด็กทำดีนั้น จะทำให้เด็กพอใจ ยากแก่การอบรม
 สั่งสอนและความคุมเด็กในภายหลัง แต่อย่างไรก็ตามผู้ปกครองไทยมุสลิมได้ส่งเสริม
 วินัยแห่งตนโดยการกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็กพอสมควร มุณีเราะฮ์ บินตุ ฮัมดุล-
 เมาะฟูร์ (2525 : 128) กล่าวถึงการกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็กว่า เมื่อเด็ก-

กระทำความดี บิคารมารคาควรให้กำลังใจ ให้รางวัลแก่รางวัลนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งของเสมอไป ควรเป็นคำชมเชย การปรบมือ การแสดงออกทางสีหน้า เช่น ยิ้มแย้ม แสดงว่าพอใจ มองอย่างชื่นชม บิคารมารคาบางคนที่ไม่ชมลูกเพราะกลัวลูกจะไต่ใจนั้น เป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง เมื่อเด็กทำดีควรใช้โอกาสที่เหมาะสมชมเชย การไม่ชมเชย เด็กเลยนั้น เป็นการทำให้เด็กหมดกำลังใจที่จะพยายามทำความดี เพราะเด็กจะรู้สึกว่า ทำดีไปก็เท่านั้น บิคารมารคาจะเฉย ๆ แค่นั้นทำดีก็จะถูกดู ส่วนการให้รางวัลด้วยสิ่งของทุกครั้งเป็นการติดสินบนเด็ก ปรานิต สุขอุทม (2514 : 118) ศึกษาพบว่า การให้รางวัลของบิคารมารคาไทย กระตุ้นให้บุตรมีบุคลิกภาพด้านที่พึงปรารถนา มั่นใจในการกระทำของตน ไม่วิตกกังวล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของแมคเสน (Madsen อ้างถึงใน วิวัฒน์ อิศวาณิชย์ 2523 : 15) พบว่า การฝึกวินัยที่ได้ผล จะต้องมีการชมเชย หรือลงโทษบ้างแล้วแต่กรณี ซึ่งการใช้วิธีการชมเชย หรือทำโทษนี้มีผลมากโดยเฉพาะกลุ่มเด็กโต ทั้งนี้ในการส่งเสริมวินัยแห่งตนผู้ปกครองควรกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็กด้วยการให้คำชมเชย แสดงออกทางสีหน้าท่าทาง ยกย่องและให้รางวัลเมื่อเด็กทำดี เพื่อให้เด็กมีกำลังใจและเห็นคุณค่าในการกระทำของตน

2. วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน ในด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบ และความรับผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเด็ก การแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก การกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็ก และการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครอง

2.1 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน ในด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเด็ก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า วิธีการที่ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิม ที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้อยู่ในระดับมาก คือ ตักเตือนและคาดโทษเมื่อเด็กทำไม่ถูกต้อง ทำหน้าที่เตือนหรือลงโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อเด็กฝ่าฝืนคำตักเตือน ชี้แจงเหตุผล ให้คำแนะนำ อบรมสั่งสอนโดยยกหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม และแบบอย่างของนบีมีชัยหมัด อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัย-

แห่งคนอยู่ในระดับสูง เห็นว่า วิธีการตกเทียน และคาดโทษเมื่อเด็กทำไม่ถูกต้อง ชี้แจง
 เหตุผล ให้คำแนะนำ และอบรมสั่งสอนโดยยกหลักคำสอนของศาสนาอิสลามและแบบอย่าง
 ของนบีมาอธิบายให้ฟัง เป็นวิธีที่ไม่รุนแรง ประกอบกับสิ่งที่เด็กทำไม่ถูกต้องเกี่ยวกับ
 ความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบนั้น อาจเป็นความผิดในครั้งแรกและ
 เป็นความผิดที่ไม่รุนแรง ผู้ปกครองจึงใช้วิธีการตกเทียนและคาดโทษ พร้อมทั้งชี้แจง
 เหตุผล ให้คำแนะนำอบรมสั่งสอนโดยยกหลักคำสอนของศาสนาอิสลาม และแบบอย่าง
 ของท่านนบีมุฮัมหมัดมาอธิบายให้ฟัง เพื่อเด็กจะได้ไม่ทำผิดเช่นนี้อีก และอาจเนื่องมาจาก
 ทุกครั้งที่ผู้ปกครองใช้วิธีการดังกล่าวนี้แล้ว มักพบว่า เด็กไม่ทำผิดเช่นนี้อีก หรือเด็กทำ
 ผิดน้อยลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กระลึกได้ว่า ผู้ปกครองเคยตกเทียนและคาดโทษใน
 เรื่องดังกล่าวไว้แล้ว วิธีการดังกล่าวนี้เป็นวิธีการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ถูกต้อง เพราะเป็น
 วิธีที่ไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง และเป็นวิธีการที่ผู้ปกครอง
 สามารถทำให้เด็กเข้าใจในการกระทำที่เด็กทำไปแล้วด้วยดี สำหรับวิธีการสร้าง
 สัมพันธภาพที่ดี โดยการกำหนดกติกาหรือลงโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อเด็กฝ่าฝืนคำสั่งตกเทียน
 นั้น แม้จะมีผลกระทบต่อจิตใจของเด็กบ้าง แต่ในบางครั้งผู้ปกครองก็มีความจำเป็นต้อง
 ใช้วิธีการกำหนดกติกาหรือลงโทษ หากผู้ปกครองเคยคาดโทษไว้ ซึ่งควรเป็นการกำหนด
 กติกาหรือลงโทษโดยบอกเหตุผล ไม่เช่นนั้นแล้วจะทำให้เด็กเกิดความไม่เข้าใจและ
 เกิดความขัดแย้งในใจ อันจะก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ไม่ดีระหว่างเด็กกับผู้ปกครอง และ
 จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีวินัยแห่งคนอยู่ในระดับสูง ทำให้ทราบว่า
 หลังจากที่ผู้ปกครองใช้วิธีการตกเทียนและคาดโทษเมื่อ พบว่า เด็กทำไม่ถูกต้องในเรื่อง
 ต่าง ๆ เป็นครั้งแรก เด็กไม่กล้าฝ่าฝืนคำสั่งตกเทียนนั้นอีก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็ก
 เกรงว่าเมื่อฝ่าฝืนคำสั่งตกเทียน (ซึ่งผู้ปกครองเคยตกเทียนและคาดโทษไว้) แล้วจะถูก
 ลงโทษจริง หรืออาจเป็นเพราะเด็กเคยถูกลงโทษในเรื่องอื่น ๆ มาบ้างแล้ว และเห็น
 ว่า ผู้ปกครองพูดจริง ทำจริง ทำให้เด็กบางคนไม่กล้าฝ่าฝืนคำสั่งตกเทียน และทำให้ผู้ปกครอง
 ของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งคนอยู่ในระดับสูง บางคนไม่ได้ใช้วิธีการกำหนดกติกา
 หรือลงโทษโดยบอกเหตุผล เมื่อเด็กฝ่าฝืนคำสั่งตกเทียน ซึ่งผู้วิจัยจัดข้อมูลส่วนนี้เป็นเหตุการณ์
 ไม่เกิดขึ้น

2.2 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน
ในค่านิยมซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยการแสดงตนเป็นแบบอย่าง
ที่ดีแก่เด็ก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า วิธีการที่ผู้ปกครองของนักเรียน
ไทยมุสลิม ที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้อยู่ในระดับมาก คือ การแสดงตนเป็น
แบบอย่างที่ดีให้เด็กเห็น ในค่านิยมซื่อสัตย์ โดยการพูดความจริงกับผู้อื่น ค่านิยม-
รู้สึกผิดชอบโดยการแสดงกิริยามารยาทที่เหมาะสม การกระทำที่ให้คนให้โทษ และการ
สำนึกในความผิดที่กระทำ ค่านิยมรับผิดชอบโดยการรักษาสุขภาพอนามัย และการทำ
ตามกฎระเบียบของสังคม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มี
วินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ยึดถือการดำเนินชีวิตตามบทบัญญัติของศาสนาอิสลามอย่าง
เคร่งครัด ซึ่งศาสนาอิสลามได้เน้นเรื่องจริยธรรมหลายประการ รวมทั้งความซื่อสัตย์
ความรู้สึกผิดชอบ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความรับผิดชอบต่อในเรื่องการรักษาสุขภาพ
อนามัย และการทำตามกฎระเบียบของสังคมนั้น คำสอนของศาสนาอิสลาม มนีเราะฮ์
บินตุ อัมคุลอะเราะฟูร (2525 : 135) กล่าวว่า "ความสะอาดเป็นส่วนหนึ่งของ
ศรัทธา" ดังนั้นชาวไทยมุสลิมจึงรักษาความสะอาดอยู่เสมอ โดยเฉพาะก่อนละหมาด
ชาวไทยมุสลิมจะต้องทำความสะอาดร่างกาย ตลอดจนเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มทุกครั้งเสมอ
เป็นผลให้ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง แสดงตนเป็น
แบบอย่างที่ดีให้เด็กเห็นเป็นประจำ และเนื่องจากการปฏิบัติตน รวมทั้งการปฏิบัติ
ศาสนกิจของชาวไทยมุสลิม จะต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ของสังคมตามที่ท่านมีมุฮัมมัด
ได้แสดงไว้เป็นแบบอย่าง จึงทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง
แสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กเห็น โดยทำตามกฎระเบียบของสังคมอยู่ในระดับมาก
ด้วย

อนึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่า วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตน ในค่านิยม
รับผิดชอบ โดยการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กเห็นเกี่ยวกับการศึกษาหาความรู้นั้น
ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ได้แสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็ก
เห็น โดยการอ่านหนังสืออื่น ๆ ที่ให้ความรู้และความบันเทิง เช่น นิตยสาร วารสาร
ต่าง ๆ อยู่ในระดัมน้อย ทั้งนี้อาจจะมีสาเหตุมาจาก ผู้ปกครองของนักเรียน

ไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูงอ่านหนังสือไม่ออก เนื่องจากห่างเหินจากการศึกษามานาน และส่วนมากจบการศึกษาเพียง ป.1-ป.4 และมีบางคนที่อ่านหนังสือไม่ออก เนื่องจากไม่ได้เรียน นอกจากนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตน อยู่ในระดับสูงส่วนมากมีรายได้ต่ำและมีบุตรมาก ผู้ปกครองจึงไม่มีเงินพอสำหรับการซื้อหนังสือประเภทให้ความรู้และความบันเทิงมาอ่าน และอาจเป็นเพราะผู้ปกครองนิยมการอ่านหนังสือเกี่ยวกับศาสนา ทั้งนี้ใช่เพราะว่าศาสนาอิสลามส่งเสริมหรือบังคับให้บุคคลในสังคมศึกษาหาความรู้ทางศาสนา แท้ที่จริงแล้วอิสลามส่งเสริมให้บุคคลศึกษาตั้งแต่แบเบาะจนถึงหลุมฝังศพทั้งทางโลกและทางธรรม แต่เนื่องจากสังคมไทยมุสลิมเคร่งครัดในการปฏิบัติตามศาสนา จึงทำให้ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง นิยมอ่านหนังสือเกี่ยวกับศาสนา และมิได้หมายความว่าผู้ปกครองไม่สนับสนุนบุตรหลานในด้านการศึกษาเล่าเรียน

2.3 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งตนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน
 ในด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยการกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็ก

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า วิธีการที่ผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้อยู่ในระดับมาก คือ การแสดงความพอใจ โดยแสดงออกทางสีหน้า เช่น ยิ้ม พยักหน้า เมื่อเด็กช่วยทำงานบ้านที่ได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อย อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ส่วนมากมอบหมายให้เด็กทำงานบ้านเป็นการแบ่งเบาภาระของผู้ปกครอง เมื่อเด็กทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อย ผู้ปกครองรู้สึกสบายใจที่เด็กมีความรับผิดชอบในการทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จเรียบร้อย โดยไม่ต้องตักเตือน การที่ผู้ปกครองมอบหมายให้เด็กช่วยเหลือทำงานบ้านนี้เป็นการฝึกความรับผิดชอบแก่เด็ก และฝึกประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้แก่เด็กอีกด้วย การกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็กนี้มีความจำเป็นต่อการส่งเสริมวินัยแห่งตน เมื่อผู้ปกครองเห็นว่า เด็กทำดีและต้องการให้เด็กมีลักษณะนิสัยหรือพฤติกรรม เช่นนั้นคิดตัวตลอดไป ผู้ปกครองควรกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็กให้เด็กเห็น เพื่อเด็กจะได้เกิดการเรียนรู้ว่า พฤติกรรมเช่นไรเป็นที่ปรารถนาของผู้ปกครอง หากเด็กทำดีและผู้ปกครองต้องการให้เด็กมีพฤติกรรม

เช่นนั้นอีก โดยที่ผู้ปกครองไม่ไ้กระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็กด้วยเกรงว่าเด็กจะ
 ใ้ใจ ซึ่งยากแก่การควบคุมในภายหลัง เป็นการเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง ในทางตรงกันข้าม
 หากเด็กกระทำสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควร ผู้ปกครองจะตักเตือนหรือคำตักเตือนกระทำนั้น ๆ เพื่อ
 จะหยุดการกระทำที่ไม่ถูกต้องของเด็ก และเด็กก็จะไม่พยายามทำเช่นนั้นอีก เนื่องจาก
 เด็กเห็นว่าไม่เป็นที่ปรารถนาของผู้ปกครอง ดังนั้นเมื่อเด็กกระทำในสิ่งที่ถูกที่ควร
 ผู้ปกครองจึงควรให้กำลังใจแก่เด็กซึ่งอาจทำได้หลายวิธี คือ การใช้คำพูดที่ไม่ซ้ำกัน แสดง
 สีหน้า ท่าทาง และให้รางวัลแล้วแต่ความเหมาะสม

2.4 วิธีการส่งเสริมวินัยแห่งคนที่ผู้ปกครองไทยมุสลิมส่งเสริมแก่นักเรียน
 ในด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ โดยการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์
 อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า วิธีการที่ผู้ปกครองของนักเรียนที่มี
 วินัยแห่งตนอยู่ในระดับสูง ใช้อยู่ในระดับมาก คือ การเอาใจใส่ดูแลให้เด็กมีความซื่อสัตย์
 ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ หากตามข้อตกลงที่ไ้ตกลงไว้กับเด็กในเรื่องความ-
 ซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและความรับผิดชอบ และพ่อแม่หรือผู้ปกครองทุกคนยึดแนวเดียวกัน
 ในการทำตามข้อตกลงที่ไ้ตกลงไว้กับเด็กในเรื่องความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบและ
 ความรับผิดชอบ ซึ่งทั้ง 3 วิธีนี้ถือว่าเป็นวิธีการที่สำคัญยิ่งในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์
 อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครอง เพราะหากผู้ปกครองบอกหรือตกลงสิ่งไ้กับเด็กไว้แล้ว
 ไม่ติดตามเอาใจใส่ดูแลการกระทำของเด็ก ผู้ปกครองก็จะไม่รู้ว่าเด็กทำถูกต้องตามที่
 ผู้ปกครองบอกหรือตกลงไว้ แต่ถ้าผู้ปกครองเอาใจใส่ดูแลลักษณะนิสัยหรือความประพฤติ
 ของเด็กอยู่เสมอ ผู้ปกครองจะสามารถแก้ไขการกระทำที่ไม่ถูกต้องของเด็กได้ และ
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้ปกครองบอกหรือตกลงสิ่งไ้กับเด็กไว้ ผู้ปกครองจะต้องทำ
 ตามข้อตกลงนั้น ๆ เพื่อเด็กจะไ้ระมัดระวังไม่ทำผิดข้อตกลง และเด็กจะไ้รับแนวทาง
 ในการประพฤติปฏิบัติตนที่ถูกต้อและแน่นอน ไม่สับสนหรือสับสนใจในการปฏิบัติตน
 นอกจากนี้บิดามารดาหรือผู้ปกครองทุกคนในบ้าน เช่น ลุง ป้า หรือตา ยาย จะต้อง
 ร่วมมือกันโดยปฏิบัติต่อกันในรูปแบบเดียวกัน และไม่ขัดแย้งกัน เช่น ทุกครั้งที่เด็กทำผิด
 บิดามารดา หรือผู้ปกครองคนใดคนหนึ่งจะต้องตักเตือนหรือชี้แจงทุกครั้ง ไม่ใช่กระทำเช่นนี้
 เป็นบางครั้ง โดยขึ้นอยู่กับอารมณ์ของผู้ปกครอง จะเห็นไ้ว่าการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์

อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครองนั้นจะคงอาศัยการ เอาใจใส่ดูแลและการกระทำของเด็ก การทำความเข้าใจที่ไต่ถกลงไว้กับเด็ก และพ่อแม่หรือผู้ปกครองทุกคนก็ควรจะร่วมกัน จึงจะช่วยให้เด็กสามารถบังคับควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมของตนให้เป็นไปในทางที่ ถูกต้องตามที่คุณปกครองต้องการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองของนักเรียนไทยมุสลิมที่มีวินัยแห่งตน อยู่ในระดับสูง

ในการส่งเสริมวินัยแห่งตนให้แก่เด็กนั้น ผู้ปกครองควรจะใช้วิธีการ ส่งเสริมทั้ง 4 วิธี ประกอบกันจึงจะได้ผลดี และควรมีการติดตาม สอบถามเกี่ยวกับ ความประพฤติของเด็กเมื่ออยู่ในโรงเรียน จากครูประจำชั้นหรือครูคนอื่นบ้าง เพื่อ จะได้ทราบปัญหาและหาทางแก้ไขต่อไปสำหรับการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญ

1. ควรส่งเสริมวินัยแห่งตนด้านความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบ ผู้ปกครองควรส่งเสริม โดยการสร้างสัมพันธภาพและกระตุ้นและ เสริมกำลังใจให้มากยิ่งขึ้น
2. ควรส่งเสริมวินัยแห่งตนด้านความรับผิดชอบ ผู้ปกครองควรส่งเสริม โดยการสร้างสัมพันธภาพที่ดีแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและกระตุ้นและ เสริมกำลังใจให้มากยิ่งขึ้นด้วย

2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครองทั่วไป

1. ควรส่งเสริมวินัยแห่งตนด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกรับผิดชอบ และ ความรับผิดชอบ โดยการแสดงตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็กเห็น และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ อย่างสม่ำเสมอให้มาก

2. ในการส่งเสริมวินัยแห่งตนด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกรับผิดชอบ และ ความรับผิดชอบ โดยการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอของผู้ปกครองนั้น บิดา มารดา หรือผู้ปกครองควรกำหนดกฎเกณฑ์หรือข้อตกลงไว้กับเด็ก และควรใช้วิธีการ ทั้ง 3 ในการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์อย่างสม่ำเสมอ คือ เอาใจใส่ดูแลทำความเข้าใจที่ไต่ ถกลงไว้กับเด็ก และพ่อแม่หรือผู้ปกครองทุกคนควรยึดแนวทางเดียวกันในการทำความเข้าใจ

ที่ไต่ทกลงไว้กับเด็ก

3. ในการส่งเสริมวินัยแห่งตนด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบ และความรับผิดชอบ โดยการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับเด็กนั้น ผู้ปกครองควรใช้วิธีการ ตักเตือนและคาดโทษเมื่อเด็กทำไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลให้คำแนะนำ และอบรมสั่งสอน โดยยึดหลักคำสอนของศาสนา และจะใช้วิธีทำหนีติเตียนหรือลงโทษโดยบอกเหตุผลเมื่อเด็กฝ่าฝืนคำตักเตือน ซึ่งผู้ปกครองได้ตักเตือนและคาดโทษไว้แล้ว และถึงแม้จะหวังว่าจะต้องเป็นการลงโทษที่ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์

4. ในการส่งเสริมวินัยแห่งตน ด้านความซื่อสัตย์ ความรู้สึกผิดชอบ และความรับผิดชอบ โดยการกระตุ้นและเสริมกำลังใจแก่เด็กนั้น ผู้ปกครองควรใช้วิธีการแสดงความพอใจทางสีหน้า ท่าทาง ชมเชย ยกย่องให้เป็นตัวอย่างแก่ผู้อื่น หรือให้รางวัล (ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นสิ่งของเสมอไป) ตามควรแก่โอกาส เพื่อเด็กจะใฝ่ใจในกำลังใจในการเพียรพยายามที่จะกระทำดี

5. ในการส่งเสริมวินัยแห่งตนแก่เด็ก ผู้ปกครองควรคำนึงถึงการอบรมเลี้ยงดูเด็กว่า วิธีการอบรมเลี้ยงดูเด็กแบบเข้มงวดกวดขัน โดยผู้ปกครองควบคุมการกระทำของเด็ก จะช่วยให้เด็กสามารถบังคับ ควบคุมอารมณ์ และพฤติกรรมของตนเองได้ แต่ต้องเป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันที่คู่กับการให้ความรัก และใช้เหตุผลกับเด็ก เมื่อเด็กอายุมากขึ้น และอยู่ในวัยรุ่น ผู้ปกครองควรลดการควบคุมเด็กลงบ้าง โดยการให้อิสระแก่เด็กตามสมควร

3. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง

1. ควรมีการชี้แจงให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการส่งเสริมวินัยแห่งตน โดยเฉพาะวิธีการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี และการกระตุ้นและเสริมกำลังใจ

2. ควรมีการติดต่อกับผู้ปกครองของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ เชิญผู้ปกครองมาประชุมปรึกษาหารือในบางโอกาสหรือเยี่ยมบ้านนักเรียน เพื่อพบปะกับผู้ปกครอง ติดตามความประพฤติและช่วยแก้ไขปัญหเกี่ยวกับนักเรียน

3. ควรส่งเสริมวินัยแห่งตนให้แก่นักเรียนในโรงเรียน โดยคำนึงถึงวิธีการส่งเสริม 4 วิธี เพื่อให้สอดคล้องกับการส่งเสริมวินัยแห่งตนซึ่งผู้ปกครองกระทำ

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ของผู้ปกครองไทยมุสลิมในการส่งเสริมวินัยแห่งตน โดยศึกษาตัวแปรปลาย ๆ ด้าน
2. ควรมีการศึกษาการรับรู้ของครูในการส่งเสริมวินัยแห่งตน ด้านต่าง ๆ ของนักเรียน
3. ควรมีการศึกษาถึงการส่งเสริมวินัยแห่งตนด้านอื่น ๆ เช่น ความอดทน ชัยนหมั่นเพียร ความเสียสละเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความเชื่อมั่นในตนเอง เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย